Dosarul nr. 2c-23/25

Număr atribuit prin PIGD 2-25074860-21-2c-28052025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la data de 30 iulie 2025

Hotărârea integrală întocmită la 18 septembrie 2025

Judecătorul Judecătoriei Cimișlia, Sofia Ghidirim, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „ *****„ SRL către ÎI „ *****, privind încasarea datoriei

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 27 mai 2025, reclamantul „ *****„ SRL a înaintat în instanța de Judecată cerere de chemare în judecată către către ÎI „ *****, privind încasarea datoriei.
2. În motivarea cererii, reclamantul a indicat faptul că *„(...) In fapt, în baza relaţiilor de colaborare între Reclamant şi Pârât, Reclamantul ”*****” SRL i-a livrat Pârâtului "C*****" II Marfă - bere în recipiente (KEG) cu volumul de 50 de litri. Recipientele au fost transmise spre păstrare Pârâtului, fapt indicat şi în facturile fiscale. In total, pe perioada acţiunii Contractului către Pârât a fost transmis 1 (un) butoi de KEG de 50 litri, care nu a fost retumate Reclamantului în momentul încetării relaţiilor de colaborare între Reclamant şi Pârât. La data 11 aprilie 2025, Reclamantul s-a adresat către Pârât cu o Pretenţie, în baza căreia i-a fost solicitată restituirea butoaielor sau achitarea costului lor. Scrisoarea a fost recepţionată la data de 18.04.2025, însăpînă la data de azi "C*****" II nu a întreprins nici o măsura pentru rezolvarea înreberii respective şi restituirea ambalajului returnabil. Astfel, la data de azi, datoria pentru keguri Pârâtului faţă de Reclamant, în conformitate cu prevederile facturilor fiscale indicate mai sus constituie suma de 2 000 (patru mii) lei fără TVA. In drept, articolul 1540 alin. 2 al Codului Civil al Republicii Moldova prevede că, "în cazul în care depozitul are titlu gratuit, depozitarul este obligat să se îngrijească de integritatea bunului ca de propriul bun”. In conformitate cu prevederile articolului 1547 Cod Civil al Republicii Modlova, "Deponentul are dreptul să-şi ridice oricînd bunul depozitat, chiar şi atunci cînd contractul prevede un termen de depozitare”. In baza prevederilor alin. 1 art. 861 Cod Civil al Republicii Moldova, "în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde*

oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd Alin. 2 al art. 861 prevede că, ”Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului".. Totodată, în conformitate cu prevederile Comunicatului privind particularităţile eliberării facturilor fiscale şi reflectării lor în Registrele procurărilor şi realizărilor nr. (17-13-02/1- 1621)19 din 02.04.2002, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 53/124 din 16.04.2002, emis de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, ”In cazul în care ambalajele sînt întoarse în stare deteriorată, în cantitate mai mică etc., atunci la efectuarea decontărilor pentru ambalajul anterior transmis cu mărfurile livrate, aceasta se consideră livrare a ambalajului, supusă impozitării cu TVA, întreprinderea furnizor trebuie să elibereze factura fiscală pe ambalajul nereturnat (deteriorai)". In acelaş timp, ce ţine de solicitarea noastră privind contravaloarea ambalajului retumabil şi anume sumei de 2400,00 lei - în momentul transmiterii spre păstrare butoaelor retumabile, conform prevederilor Codului Fiscal RM nu se indică TVA (faptul confirmat prin factura fiscală anexată la prezenta cerere). Insă în conformitate cu prevederile Codului Fiscal al RM, prin achitarea echivalentului în bani a bunurilor care nu au fost retumate Deponentului, se presupune trecerea dreptului de proprietate asupra bunurilor respective de la Reclamant la Pârât. Subliniem.că la momentul predării spre depozitare bunului. în factura fiscala a fost indicată suma bunurilor fara TVA. în conformitate cu prevederile Codului Fiscal RM. Insă în conformitate cu prevederile Codului Fiscal al RM. prin achitarea echivalentului în bani a bunurilor care nu au fost retumate Deponentului, se presupune trecerea dreptului de proprietate asupra bunurilor respective de la Reclamant la Pârât. Aşa dar, conform art. 93 CF RM, 3) Livrare de mărfuri - transmitere a dreptului de proprietate asupra mărfurilor prin comercializarea lor, schimb, transmitere gratuită, transmitere cu plată parţială, împrumutul bunurilor fungibile, cu excepţia mijloacelor băneşti, achitarea salariului în expresie naturală, prin alte plăţi în expresie naturală, prin comercializarea mărfurilor gajate în numele debitorului gajist, prin transmiterea mărfurilor în baza contractului de leasing financiar; transmitere a mărfurilor de către comitent comisionarului, de către comisionar cumpărătorului, de către furnizor comisionarului şi de către comisionar comitentului în cadrul realizării contractului de comision. Totodată p. 6) art. 93 CF RM, Livrare impozabilă - livrare de mărfuri, livrare (prestare) de servicii, cu excepţia celor scutite de T. V.A., fără drept de deducere, efectuate de către subiectul impozabil în procesul activităţii de întreprinzător al. 1 art. 95 CF RM, "Obiecte impozabile constituie: a) livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecţii impozabili, reprezentînd rezultatul activităţii lor de întreprinzător în Republica Moldova". Prin prizma prevederilor reflectate mai sus putem meţiona, că în cazul în care restituirea bunurilor predate spre păstrare este imposibilă, merge vorda despre livrarea impozabilă şi ca urmare transmiterera dreptului de proprietate asupra bunului respectiv. Din acest punct de vedere, la suma iniţială indicată în factura fiscală non-livrare (adică fără TVA) se adaugă Taxa pentru Valoarea Adăugată. Prin prezenta acţiune, partea reclamantă

*solicită restituirea bunurilor predate spre păstrare în baza facturilor fiscale sau contravaloarea lor în total sumă de 2400,00 (patru mii opt sute.001 lei. înclusiv TVA în baza facturilor fiscale si cheltuielilor. Dat fiind faptul, că Reclamantul a întreprins toate măsurile pentru a rezolva problema respectiva, dar nu a ajuns la un rezultat efectiv, diferendul nu poate fi soluţionat pe cale amiabilă, de aceea înaintăm prezenta Cerere de chemare în judecată. Reiterând cele expuse şi conducîndu-mă de prevederile art.art. 861, 1540, 1547 Cod Civil al Republicii Moldova; art.art. 166; 167 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, Comunicatului privind particularităţile eliberării facturilor fiscale şi reflectării lor în Registrele procurărilor şi realizărilor nr. (17-13-02/1-1621)19 din 02.04.2002, SOLICIT: Admiterea prezentei cereri de chemare în judecată; Obligarea "C*****" II de a retuma către "*****" SRL un butoi de KEG sau contravaloarea lor în suma de 2400,00 (două mii patru sute,00) lei, inclusiv TVA, echivalentul în bani a ambalajului retumabil şi a sumei de 250,00 lei taxa de stat, cheltuielile pentru elibirarea extrasului din Registru persoanelor juridice în mărime de lei şi cheltuielile pentru taxa de timbru - 200,00 lei - în total încasarea sumei de (două mii nouă sute şasezeci, 00) lei. (...)".*

3. Prin încheierea din 29 mai 2025, judecătorul a acceptat spre examinare cererea formulată de „ *****„ SRL către ÎI „*****, privind încasarea datoriei, în ordinea procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă.

4. Pîrîtul, ÎI „ *****, fiind informat legal despre cererea de chemare în judecată, aviz de recepție nr.DS8020462186AS, fiind semnat la data de 04 iunie 2025 de către A. Cebanu.

5. Instanța îndeplinind cerințele legale, la acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, a informat debitorul prin intermediul poștal despre acțiunea civilă diferită judecării. În acest sens, instanța a propus pârâtului să prezinte instanței de judecată referință la cererea depusă, și toate probele pe care își întemeiază obiecțiile din referință într-un termen de 30 zile calculate din data recepționării încheierii. Totodată, instanța a pus în sarcina reclamantului, ca în termen de 15 zile din data recepționării copiei de pe încheiere, să concretizeze dacă și-a prezentat toate probele, iar în condițiile în care dispune de probe suplimentare, să le prezinte instanței în interiorul termenului stabilit. Instanța a explicat participanților la proces și alte drepturi și obligații procesuale caracteristice procedurii scrise, și reglementate de capitolul XXI[1] al Codului de procedură civilă.

6. În interiorul termenului acordat de instanță, partea pârâtă nu a reacționat și nu a formulat opinii suplimentare.

Aprecierea instanței de judecată:

7. Studiind materialele dosarului, apreciind pretenţiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce

guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată, ca fiind întemeiată, reieșind din următoarele considerente.

8. În cadrul examinării cauzei s-a constatat că, În fapt, între reclamant și pârât au existat raporturi contractuale de colaborare, în temeiul cărora reclamantul i-a livrat pârâtului marfă – bere în recipiente KEG de 50 litri. Conform facturilor fiscale anexate, pârâtului i-a fost transmis spre păstrare un butoi KEG de 50 litri, ambalaj returnabil.

9. La încetarea raporturilor de colaborare, pârâtul nu a restituit ambalajul returnabil. La data de 11.04.2025 reclamantul a expediat pârâtului o pretenție de restituire a ambalajului sau de achitare a contravalorii acestuia. Scrisoarea a fost recepționată la 18.04.2025, însă până în prezent pârâtul nu a executat obligația.

10. Valoarea ambalajului nereturnat constituie suma de 2400 lei (inclusiv TVA), conform prevederilor legislației fiscale. Reclamantul solicită obligarea pârâtului la restituirea butoiului KEG sau a echivalentului în bani, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

11. Reclamantul „ *****„ SRL la data de 11 aprilie 2025, a somat pârâtul despre necesitatea executării benevole a obligației, corespondență a fost recepționată de pârât, la 18 aprilie 2025.

12. Astfel, instanța atestă, că la caz, între părți se reține existența raporturilor juridice civile, menite să dea naștere obligațiilor pecuniare din partea părții pârâte. Or, prin obligaţie pecuniară se va înţelege acea obligaţie, în virtutea căreia debitorul este obligat, în baza unui contract sau a unei obligaţii extra contractuale prevăzute de Codul civil, să transmită creditorului bani, în sumă determinată sau determinabilă.

13. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă *„(...)fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiile sale dacă legea nu dispune altfel (...)”*, iar conform art. 130 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească *”(...)apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţă, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţă pentru soluţionarea pricinii (...)”*.

14. În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă „*(...)la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii (...)”*.

15. Conform art.239 Codul de procedură civilă „*(...) hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată (...)”*.

16. Reieșind din reglementările art. 276[2] alin. (1) – (2) Cod de procedură civilă *„(...)Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. (2) Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcție de răspundere și al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale (...)”.*

17. Iar art.276[4] Cod de procedură civilă stabilește că *„(...)instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod (...)”.*

18. Instanța reține că la caz, raportul juridic obligațional denotă existența între părți a relațiilor obligaționale, efectele cărora au fost generate de factura fiscală nr. AAN2207687 din 17 mai 2022, datoria invocată față de pârât, anume un butoi KEG de 50 litri.

19. Cu referire la solicitarea părții reclamante de încasare a cheltuielilor de judecată formată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii civile în Judecătoria Cimișlia, sediul central, instanța la fel, o consideră ca fiind întemeiată. Or, în art.82 Cod procedură civilă, este prevăzut că *„(...) cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei (...)”.*

20. Conform prevederilor art. 83 Cod procedură civilă *„(...) taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii (...)”.*

21. Potrivit art.84 Cod procedură civilă, *“(...) se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (...)”.*

22. Conform art.87 alin. (1) lit. a) Cod procedură civilă *„(...) valoarea acţiunii se determină: din suma cerută - în acţiunile pentru plata unei sume (...)”.*

23. Potrivit art.94 alin.(1) Cod procedură civilă, *„(...) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se*

compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului (...)”.

24. Dispoziția art.96 alin.(1) Cod procedură civilă indică că *„(...) instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile (...)”.*

25. Astfel, potrivit notei de plată seria și numărul A00731399797548 din 13 mai 2025, este confirmat, că reclamantul „*****„ SRL a achitat taxa de stat pentru cauzele examinate în judecătorii în mărime de 252,45 MDL.

26. În aceiași ordine de ideii, potrivit notei de plată seria și numărul A00089399803678 din 13 mai 2025, este confirmat, că reclamantul „*****„ SRL a efectuat plata pentru taxa de timbru în mărime de 202,20 MDL.

27. Raportând normele legale menţionate la cerinţa pusă în discuţie, instanţa de judecată consideră necesar a încasa de la pârât, în beneficiul reclamantului, suma de 252,45 MDL, cu titlu de taxă de stat achitată la momentul depunerii cererii de chemare în judecată și suma de 202,20 MDL compensarea cheltuielilor de taxa de timbru.

28. În conformitate cu art.238-241, 243, 2762-2764 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de „ *****„ SRL către ÎI „*****, privind încasarea datoriei. Se încasează de la ÎI „*****, (c/f 1010605002957, sediul juridic: *****) în beneficiul „*****„ SRL (c/f 1002600007329, sediul juridic: *****) suma de 2400,00 (două mii patru sute lei 00 bani) MDL cu titlu de datorie, suma de 250,00 (două sute cincizeci lei 00 bani) MDL drept compensarea taxei de stat, suma de 110,00 lei (una sută zece le 00 bani) MDL, drept cheltuieli pentru eliberarea extrasului din Registru persoanelor juridice, suma de 200,00 lei (două sute lei, 00 bani) drept compensarea cheltuielilor pentru taxa de timbru. Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,

judecătorul Sofia GHIDIRIM